PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL **CAMERA DEPUTAȚILOR**

Lege
privind medierea în materie civilă şi organizarea profesiei de mediator

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Capitolul I
Dispoziții generale

Art.1. – (1) Medierea reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate şi confidențialitate.

(2) Medierea se bazează pe încrederea pe care părțile o acordă mediatorului, ca persoană aptă să faciliteze negocierile dintre ele şi să le sprijine pentru soluționarea conflictului prin obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente şi durabile.

Art. 2. – (1) Medierea este facultativă. Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, pot recurge la mediere în mod voluntar, inclusiv după declanşarea unui proces în fața instanțelor competente, în orice fază a acestuia.

(2) În orice convenție, părțile pot introduce o clauză de mediere. Validitatea clauzei de mediere este independentă de validitatea contractului din care face parte.

Art.3. – Activitatea de mediere se înfăptuieşte în mod egal pentru toate persoanele fără deosebire de rasă, de culoare, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art.4 .– (1) Mediatorul este învestit să îndeplinească un serviciu de interes public.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, mediatorul nu are putere de decizie în privința conținutului înțelegerii la care vor ajunge părțile.

Art. 5.– (1) Medierea poate avea loc între două sau mai multe părți.
(2) Părțile au dreptul să-și aleagă în mod liber mediatorul.
(3) Medierea se poate realiza de către unul sau mai mulți mediatori.

Art.6 – Medierea trebuie să se desfășoare într-un climat de deplină siguranță atât pentru părți, cât și pentru mediator.

Art.7 - Organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale pot informa părțile asupra posibilității și avantajelor folosirii procedurii medierii și le pot îndruma să recurgă la aceasta pentru soluționarea conflictelor dintre ele.

Capitolul II
Profesia de mediator

Secțiunea 1
Dobândirea, suspendarea și încetarea calității de mediator

Art.8 - (1) Poate fi mediator persoana care îndeplinește următoarele condiții:
a) are capacitate deplină de exercițiu;
b) are studii superioare;
c) are o vechime în muncă de cel puțin 5 ani;
d) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea acestei activități;
e) nu are antecedente penale și se bucură de o buna reputație;
f) cunoaște limba română;
g) a absolvit cursurile pentru pregătirea mediatorilor și a obținut atestarea calității de mediator în condițiile prezentei legi.

(2) Persoana care a dobândit calitatea de mediator în străinătate și care dorește să desfășoare activitate de mediere cu caracter permanent în România, va fi înscrisă într-o secțiune specială a tabloului mediatorilor, prevăzut la art.13 alin.2, cu condiția prezentării documentelor care atestă dobândirea calității de mediator.

(3) Mediatorii străini pot desfăşura activitate de mediere în România cu caracter nepermanent sub forma prestării de servicii.

Art.9. – Pregătirea şi perfecţionarea mediatorilor se asigură prin organizarea cursurilor de specialitate, de către organizaţii neguvernamentale şi organisme profesionale care au fost autorizate conform legislaţiei în materia formării profesionale a adulţilor şi au avizul Consiliului de mediere pentru desfăşurarea programelor de pregătire şi perfecţionare în domeniul medierii, de către universităţi acreditate, precum şi de Ministerul Justiţiei, prin Institutul Naţional al Magistraturii.

Art. 10 - Instituţiile şi celelalte persoane juridice care desfăşoară, conform art.9, programe de pregătire şi perfecţionare a mediatorilor se înscriu de către Consiliul de mediere pe o listă care va fi pusă la dispoziţia publicului, atât la sediul Ministerului Justiţiei, cât şi pe pagina de Internet a acestuia, pentru a putea fi consultate de orice persoană interesată.

Art. 11 - (1) Consiliul de mediere are dreptul să verifice modul de organizare şi desfăşurare a cursurilor şi de realizare a standardelor de pregătire şi perfecţionare şi poate solicita, dacă este cazul, retragerea autorizaţiei, potrivit legislaţiei în materia formării profesionale a adulţilor.

(2) Retragerea autorizaţiei ori expirarea perioadei pentru care a fost acordată atrage radierea de pe lista prevăzută la art. 10.

Art. 12 - Consiliul de mediere organizează atestarea şi reatestarea mediatorilor conform Regulamentului privind desfăşurarea atestării şi reatestării mediatorilor, aprobat prin ordin al ministrului justiţiei, la propunerea Consiliului de mediere.

Art.13. – (1) Mediatorul atestat de către Consiliul de mediere este numit prin ordin al ministrului justiţiei pe o perioadă de 4 ani.

(2) Mediatorii numiţi în condiţiile alin.(1) sunt înscrişi în tabloul mediatorilor, întocmit de Consiliul de mediere şi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În tabloul mediatorilor se menţionează următoarele date:

a) numele şi prenumele mediatorului;

b) sediul profesional;

c) pregătirea de bază a mediatorului, instituţiile la care s-a format şi titlurile cu care le-a absolvit;

d) domeniul medierii în care acesta este specializat;

e) durata experienței practice în activitatea de mediere;

f) limba străină în care este capabil să desfășoare medierea;

g) calitatea de membru al unei asociații profesionale în domeniul medierii, precum și, după caz, al altor organizații;

h) existența unei cauze de suspendare, precum și încetarea acesteia.

(4) Consiliul de mediere împreună cu asociațiile profesionale ale mediatorilor, pun la dispoziție și actualizează periodic tabloul mediatorilor atât la sediul Ministerului Justiției și pe pagina de Internet a acestuia, precum și la sediile instanțelor judecătorești, pentru a putea fi consultate de orice persoană interesată.

Art.14. - Exercitarea funcției de mediator este compatibilă cu orice altă activitate sau profesie, cu excepția incompatibilităților prevăzute prin legi speciale.

Art.15. – (1) Înainte cu cel mult un an de la expirarea perioadei de numire, mediatorul poate face cerere pentru reatestarea în profesie. Reatestarea în profesie se face conform regulamentului prevăzut la art.12, de Consiliul de mediere, ținând seama de activitatea depusă precum și de asigurarea calificării profesionale prin frecventarea și absolvirea cursurilor de pregătire și perfecționare.

(2) Mediatorii reatestați sunt numiți prin ordin al Ministrului justiției, pe perioadă nelimitată.

Art.16. - Exercitarea calității de mediator se suspendă:

a) în cazul unei incompatibilități prevăzute de lege; în acest caz, mediatorul este obligat să încunoștințeze de îndată Consiliul de mediere în legătură cu această incompatibilitate;
b) la cererea mediatorului, pentru motive întemeiate;
c) în situațiile prevăzute la art. 40 alin. (1) lit.c) și art. 42 alin. (3).

Art.17. - (1) Calitatea de mediator încetează:

a) la cerere, prin renunțare făcută în scris de către mediator;
b) în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art.8 alin.(1) lit. a), b), d) și e);
c) în cazul în care mediatorul nu a obținut reatestarea în condițiile art. 15;
d) ca sancțiune disciplinară, în cazul prevăzut de art 40 lit. d);

e) în cazul condamnării definitive pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni care îl face nedemn de a mai exercita această profesie.

Art.18 – (1) Suspendarea, precum şi încetarea calităţii de mediator se dispun sau, după caz, se aprobă prin ordin al ministrului justiţiei, la propunerea Consiliului de mediere sau din oficiu cu consultarea acestuia.

(2) În caz de încetare a calităţii de mediator, numele acestuia se radiază din tabloul mediatorilor.

Secţiunea a 2-a
Consiliul de mediere

Art.19.– (1) În vederea organizării profesiei de mediator, se înfiinţează Consiliul de mediere, organ de specialitate pe lângă ministrul justiţiei.

(2) Deciziile privind formarea, atestarea şi perfecţionarea mediatorilor, organizarea şi controlul profesiei, care, potrivit legii, sunt de competenţa ministrului justiţiei, se iau la propunerea ori cu consultarea Consiliului.

(3) Membrii Consiliului de mediere sunt numiţi prin ordin al ministrului justiţiei pe o durată de 3 ani, cu posibilitatea prelungirii mandatului o singură dată.

(4) Pentru numirea membrilor Consiliului, ministrul justiţiei va primi propuneri după cum urmează :

a) 5 persoane desemnate de asociaţiile din domeniul medierii, membri ai acestor asociaţii;

b) 5 consilieri din cadrul Ministerului Justiţiei.

(5) În formularea propunerilor vor fi luate în considerare numai persoanele care dispun de experienţă practică sau de cunoştinţe teoretice în domeniul medierii.

Art.20.– (1) Şedinţele Consiliului de mediere nu sunt publice. Consiliul adoptă hotărâri valabile dacă cel puţin jumătate din membrii săi sunt prezenţi.

(2) Hotărârile Consiliului de mediere se adoptă cu majoritatea simplă. La egalitate de voturi, votul preşedintelui este hotărâtor. Membrii cu părerea minoritară au dreptul de a anexa opinia lor în scris la hotărârea Consiliului.

(3) La lucrările Consiliului de mediere pot fi invitate să participe persoane din orice alte instituții sau organisme profesionale a căror consultare este necesară pentru luarea măsurilor sau pentru adoptarea hotărârilor Consiliului.

Art.21.– (1) Consiliul de mediere va alege un președinte și un vicepreședinte și va desemna dintre membrii săi o comisie de lucru alcătuită din 6 persoane, pe o perioadă de 1 an, care asigură și secretariatul Consiliului. În cazul în care un membru al comisiei de lucru se retrage, Consiliul de mediere desemnează pentru restul perioadei de funcționare o altă persoană.

(2) Membrii comisiei de lucru au dreptul la o remunerație lunară egală cu 30% din îndemnizația de încadrare a unui șef de serviciu în Ministerul Justiției.

(3) Comisia de lucru are personal auxiliar salarizat, în numărul și structura stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(4) Președintele convoacă membrii comisiei de lucru ori de câte ori este necesar pentru pregătirea lucrărilor Consiliului de mediere.

Art.22.– Consiliul de mediere are următoarele atribuții principale:

a) avizează cererile instituțiilor și organismelor profesionale de pregătire și perfecționare în domeniul medierii, privind autorizarea potrivit legislației în materia formării profesionale a adulților;

b) întocmește și actualizează lista instituțiilor de pregătire și perfecționare a mediatorilor care au obținut autorizarea în condițiile prezentei legi;

c) propune ministrului justiției aprobarea Regulamentului privind desfășurarea atestării și reatestării mediatorilor;

d) organizează atestarea și reatestarea mediatorilor;

e) poate redacta proiecte de standarde ocupaționale și de programe-cadru pentru pregătirea și perfecționarea în domeniul medierii, ce vor fi supuse aprobării conform legislației în domeniul formării profesionale a adulților;

f) întocmește și actualizează tabloul mediatorilor, în colaborare cu asociațiile profesionale ale mediatorilor;

g) propune ministrului justiției suspendarea ori încetarea calității de mediator;

h) primește sesizările privind săvârșirea unei abateri disciplinare și ia măsuri în vederea cercetării acesteia;

i) face propuneri pentru completarea sau, după caz, corelarea legislației privind medierea;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Consiliul de mediere poate elabora un regulament de aplicare a legii, ce va fi supus aprobării prin ordin al ministrului justiției.

Capitolul III
Organizarea şi exercitarea activității mediatorilor

Art.23. – (1) Mediatorii îşi desfăşoară activitatea în cadrul unei societăți civile profesionale sau în cadrul unui birou în care pot funcționa unul sau mai mulți mediatori asociați, cu personalul auxiliar corespunzător.

(2) Mediatorul sau mediatorii asociați, titulari ai unui birou, pot angaja traducători, jurişti, alt personal de specialitate, precum şi personal administrativ şi de serviciu necesar activității de mediere.

Art.24. –(1) Înainte de a-şi începe activitatea, în termen de 60 de zile de la data numirii, mediatorul este obligat să-şi înregistreze biroul la tribunalul în a cărui circumscripție îşi are sediul. Pentru înregistrarea biroului, mediatorul va prezenta sigiliul şi specimenul de semnătură.

(2) Ministrul justiției poate, în cazuri temeinic motivate, să prelungească termenul prevăzut la alin.(1).

(3) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1) atrage revocarea ordinului de numire în calitatea de mediator.

Art.25. – (1) Biroul mediatorului are arhivă şi registratură proprii.

(2) Mediatorul este obligat să țină o evidență financiar - contabilă.

Art.26. - Mediatorii pot constitui asociații profesionale locale şi naționale, având drept scop promovarea intereselor profesionale şi protejarea statutului lor, şi pot adera la asociații profesionale internaționale, în condițiile legii.

Capitolul IV
Drepturile şi îndatoririle mediatorului

Secţiunea 1
Drepturile mediatorului

Art.27. - Mediatorul are dreptul de a informa publicul cu privire la exercitarea calităţii sale, fără să folosească, însă, mijloace de reclamă sau de publicitate comercială.

Art.28. –(1) Mediatorul are dreptul la plata unui onorariu, stabilit prin negociere cu părţile, precum şi la restituirea cheltuielilor ocazionate de mediere.

(2) Onorariul trebuie să fie rezonabil, să ţină cont de natura şi de obiectul conflictului, precum şi de numărul părţilor implicate. În situaţia conflictelor al căror obiect este evaluabil în bani, onorariul nu poate fi stabilit proporţional cu valoarea obiectului.

Art.29. – Fiecare mediator are dreptul să aplice un model propriu de organizare a procedurii de mediere, cu respectarea dispoziţiilor şi principiilor statuate în prezenta lege.

Secţiunea a 2-a
Îndatoririle mediatorului

Art.30.– (1) Mediatorul are obligaţia să dea orice explicaţii părţilor cu privire la activitatea de mediere pentru ca acestea să înţeleagă scopul medierii şi efectele acesteia, în special asupra raporturilor ce constituie obiectul conflictului.

(2) Mediatorul trebuie să asigure ca medierea să se realizeze cu respectarea libertăţii, demnităţii şi a vieţii private a părţilor, precum şi să depună toate diligenţele ca înţelegerea pe care o încheie părţile să nu cuprindă clauze contrare legii şi bunelor moravuri.

Art.31.- (1) Mediatorul are îndatorirea să depună toate diligenţele pentru ca părţile să ajungă la un acord reciproc convenabil, într-un termen rezonabil.

(2) Mediatorul trebuie să conducă procesul de mediere în mod nepărtinitor şi să asigure un permanent echilibru între părţi.

Art.32 – Mediatorul este dator să refuze preluarea unui caz, dacă există orice împrejurare ce l-ar împiedica să fie neutru şi imparţial.

Art.33. – Mediatorul este dator să păstreze confidenţialitatea informaţiilor de care ia cunoştinţă în cursul activităţii sale de mediere, precum şi cu privire la documentele întocmite sau care i-au fost predate de către părţi pe parcursul medierii, chiar şi după încetarea funcţiei sale, cu excepţia cazului în care legea prevede contrariul.

Art.34. – (1) Mediatorul este dator să respecte normele de deontologie şi să răspundă, cu respectarea dispoziţiilor art.33, cererilor formulate de autorităţile judiciare.

(2) Mediatorul este obligat să comunice Consiliului de mediere orice modificare a condiţiilor, care face necesară actualizarea menţiunilor prevăzute la art. 13 alin. (3).

Art.35. - Mediatorul are obligaţia să ţină evidenţele prevăzute de lege.

Art.36. - Mediatorul are obligaţia de a-şi îmbunătăţi permanent cunoştinţele teoretice şi tehnicile de mediere, urmând în acest scop cursuri de pregătire şi perfecţionare profesională.

Art.37. – (1) Mediatorul este obligat să restituie înscrisurile originale ce i-au fost încredinţate de părţi pe parcursul procedurii de mediere.

(2) Mediatorul va păstra însemnările făcute pe parcursul procedurii de mediere. La cererea părţilor, le eliberează o copie a acestora.

Art.38. - (1) Mediatorul nu poate fi audiat ca martor în legătură cu faptele sau actele de care a luat cunoştinţă în cadrul procedurii de mediere. În cauzele penale, mediatorul poate fi audiat ca martor numai în cazul în care are dezlegarea prealabilă, expresă şi scrisă a părţilor şi, dacă este cazul, a celorlalte persoane interesate.

(2) Calitatea de martor are întâietate faţă de aceea de mediator cu privire la faptele şi împrejurările pe care le-a cunoscut înainte de a fi devenit mediator în acel caz.

(3) În toate cazurile, după ce a fost audiat ca martor, mediatorul nu mai poate desfăşura activitatea de mediere în cauza respectivă.

Secțiunea a 3-a
Răspunderea mediatorului

Art.39. – Răspunderea disciplinară a mediatorului intervine pentru următoarele abateri:

a) încălcarea obligației de confidențialitate, imparțialitate și neutralitate;
b) refuzul de a răspunde cererilor formulate de autoritățile judiciare, potrivit legii;
c) refuzul de a restitui înscrisurile originale încredințate de părțile aflate în conflict;
d) reprezentarea sau asistarea uneia dintre părți într-o procedură judiciară sau arbitrală, având ca obiect conflictul supus medierii ;
e) săvârşirea altor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale sau bunelor moravuri;
f) încălcarea gravă sau în mod repetat a îndatoririlor ce îi revin.

Art.40. – (1) Sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea abaterii şi constau în:

a) observație scrisă;
b) amendă de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei;
c) suspendarea din calitatea de mediator, pe o durată de la o lună la 6 luni;
d) încetarea calității de mediator.

(2) Cuantumul amenzii prevăzute la alin. (1) lit. b) se actualizează periodic prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

Art.41 – (1) Orice persoană interesată poate sesiza Consiliul de mediere în legătură cu săvârşirea unei abateri dintre cele prevăzute la art.39.

(2) Cercetarea abaterii se efectuează, în termen de cel mult 60 de zile de la data înregistrării sesizării, de către o comisie alcătuită dintr-un membru al Consiliul de mediere şi doi reprezentanți ai mediatorilor, desemnați prin tragere la sorți din tabloul mediatorilor. Membrii comisiei sunt numiți prin ordin al ministrului justiției. Invitarea celui în cauză, în vederea audierii, este obligatorie. În caz de neprezentare, se va încheia un proces verbal semnat de membrii comisiei din care să reiasă faptul că a fost invitat şi nu s-a prezentat la termenul stabilit.

(3) Dosarul de cercetare cu propunere de sancționare sau de constatare a inexistenței răspunderii disciplinare se înaintează ministrului justiției, care

decide, în termen de 30 de zile, cu privire la răspunderea disciplinară a mediatorului.

Art.42. – (1) Ordinul ministrului justiției de aplicare a sancțiunilor prevăzute de art. 40 poate fi atacat de orice persoană interesată, la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 de zile de la comunicarea acestora.

(2) Acțiunea exercitată potrivit alin.(1) suspendă executarea ordinului atacat.

(3) Ordinul de aplicare a amenzii prevăzute la art. 40 alin.1 lit.b), rămas definitiv potrivit legii, constituie titlu executoriu. Neachitarea acestei amenzi în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a ordinului de sancționare atrage de drept suspendarea din calitatea de mediator până la achitarea sumei.

Art.43. – (1) Răspunderea civilă a mediatorului poate fi angajată, în condițiile legii civile, pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligațiilor sale profesionale

(2) Mediatorul este obligat să încheie asigurare obligatorie de răspundere profesională. Prin hotărâre a Guvernului, în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi se înființează Casa de asigurări a mediatorilor.

Art.44. – Asociațiile profesionale ale mediatorilor pot propune Consiliului de mediere, spre adoptare, a normelor deontologice, în temeiul dispozițiilor prezentei legi.

Capitolul V
Procedura de mediere

Secțiunea 1
Dispoziții generale

Art.45. - Persoanele cu capacitate deplină de exercițiu pot conveni să soluționeze, pe calea medierii, conflictele dintre ele, cu excepția celor care privesc drepturi asupra cărora părțile nu pot dispune, potrivit legii.

Art.46. – Medierea prevăzută de prezenta lege nu este aplicabilă în materia conflictelor şi litigiilor de muncă.

Secțiunea a 2-a
Contractul de mediere

Art.47. – (1) Părțile aflate în conflict se prezintă împreună la mediator. În cazul în care se prezintă numai una din părți, mediatorul, la cererea acesteia, va adresa celeilalte părți invitația scrisă în vederea acceptării medierii şi încheierii contractului de mediere, stabilind un termen de cel mult 15 zile. Invitația se transmite prin orice mijloace care asigură confirmarea primirii textului.

(2) În cazul imposibilității de prezentare a părții convocate, la cerere, mediatorul poate stabili o nouă dată pentru prezentarea la mediere, cu acordul ambelor părți.

(3) Dacă cealaltă parte refuză în mod explicit medierea sau nu se prezintă în mod repetat la datele fixate pentru semnarea contractului de mediere, medierea se consideră neacceptată.

Art.48. – (1) Este interzisă desfăşurarea şedințelor de mediere, înainte de încheierea contractului de mediere.

(2) Contractul de mediere se încheie între mediator, pe de o parte, şi părțile aflate în conflict, pe de altă parte, după prezentarea acestora din urmă împreună la mediator sau după acceptarea medierii de către partea invitată.

Art.49. – Contractul de mediere trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității absolute, următoarele clauze:

a) identitatea părților conflictului sau, după caz, a reprezentanților lor;
b) menționarea obiectului conflictului;
c) declarația părților, în sensul că doresc declanşarea medierii şi că sunt decise să coopereze în acest scop;
d) angajamentul părților conflictului de a respecta regulile aplicabile medierii;
e) obligația părților aflate în conflict de a achita onorariul cuvenit mediatorului şi cheltuielile efectuate de acesta pe parcursul medierii în interesul părților, precum şi modalitățile de avansare şi de plată a acestor sume, inclusiv în caz de renunțare la mediere sau de eşuare a procedurii, precum şi proporția în care va fi suportat de către părți,

ținându-se cont, dacă este cazul, de situația lor socială. Dacă nu s-a convenit altfel, aceste sume vor fi suportate de către părți in mod egal.

f) înțelegerea părților privind limba în care urmează să se desfăşoare medierea.

Art.50. – (1) În contractul de mediere pot fi prevăzute şi alte clauze, în condițiile legii.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, contractul de mediere nu poate cuprinde clauze care contravin legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.

Art.51. – (1) Contractul de mediere se încheie în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute. Acesta se semnează de către părțile aflate în conflict şi de mediator şi se întocmeşte în atâtea exemplare originale câți semnatari sunt.

(2) Părțile aflate în conflict pot da procură specială unei alte persoane, în condițiile legii, pentru a încheia contractul de mediere.

Art.52. – Contractul de mediere constituie titlu executoriu, în ceea ce priveşte obligația părților de a achita onorariul cuvenit mediatorului.

Art.53. – Prescripția dreptului la acțiune se suspendă începând cu data semnării contractului de mediere, până la închiderea procedurii de mediere în oricare dintre modurile prevăzute de prezenta lege.

Secțiunea a 3-a
Desfăşurarea medierii

Art.54. – (1) Medierea se bazează pe cooperarea părților şi utilizarea, de către mediator, a unor metode şi tehnici specifice, bazate pe comunicare şi negociere.

(2) Metodele şi tehnicile utilizate de către mediator trebuie să servească exclusiv intereselor legitime şi obiectivelor urmărite de părțile conflictului.

(3) Mediatorul nu poate impune părților o soluție cu privire la conflictul supus medierii.

Art.55. – Medierea are loc, de regulă, la sediul mediatorului. Dacă este cazul, medierea se poate desfăşura şi în alte locuri, convenite de mediator şi de părţile în conflict.

Art.56. – (1) Părţile aflate în conflict pot fi asistate de soţ, rude, precum şi de orice alte persoane de încredere, în condiţiile stabilite de comun acord.

(2) În tot cursul medierii, părţile au dreptul să fie asistate de avocat.

Art.57. – Au caracter confidenţial faţă de terţi toate susţinerile făcute oral sau în scris, pe parcursul medierii, de către părţile aflate în conflict, de persoanele prevăzute la art. 56 alin.(1), precum şi de către mediator. Mediatorul va atrage atenţia persoanelor care participă la mediere în condiţiile art.56, asupra obligaţiei de păstrare a confidenţialităţii şi le va putea solicita semnarea unui acord de confidenţialitate.

Art.58. – Dacă, pe parcursul medierii, apare o situaţie de natură să afecteze scopul acesteia, neutralitatea sau imparţialitatea mediatorului, acesta este obligat să o aducă la cunoştinţa părţilor care vor decide asupra menţinerii sau denunţării contractului de mediere. Cu toate acestea, mediatorul are dreptul să se abţină şi să închidă procedura de mediere, procedând potrivit dispoziţiilor art. 61, care se aplică în mod corespunzător.

Art.59. – (1) În cazul în care conflictul supus medierii prezintă aspecte juridice dificile sau controversate, mediatorul poate să solicite avizul unui specialist.

(2) Atunci când solicită avizul unui specialist din afara biroului său, mediatorul va evidenţia doar problema juridică, fără a dezvălui identitatea părţilor.

(3) De asemenea, când este necesară lămurirea unor aspecte ţinând de domenii specializate, mediatorul, cu acordul părţilor, poate solicita avizul unor experţi sau specialişti din domeniul respectiv.

Secţiunea a 4-a
Închiderea medierii

Art.60. – (1) Procedura de mediere se închide, după caz :

a) prin încheierea unei înţelegeri între părţi, în urma soluţionării conflictului;

b) prin constatarea de către mediator a eşuării medierii;
c) prin denunțarea contractului de mediere de către părți sau de către una dintre ele.

(2) În cazul în care părțile au încheiat numai o înțelegere parțială, precum şi în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) şi c), partea interesată se poate adresa instanței judecătoreşti sau arbitrale competente.

Art.61. – (1) În toate cazurile de închidere a procedurii de mediere, mediatorul va întocmi un proces-verbal, care se semnează de către părți, personal sau prin mandatar cu procură specială, şi de mediator. Părțile primesc câte un exemplar original al procesului-verbal.

(2) În cazul în care conflictul nu se soluționează în cel mult 3 luni de la data semnării contractului de mediere şi părțile nu solicită continuarea procedurii, mediatorul va putea constata că medierea a eşuat, dispozițiile alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

Art.62. – (1) Dacă părțile aflate în conflict au ajuns la o înțelegere, se redactează un acord care va cuprinde toate clauzele consimțite de acestea.

(2) Înțelegerea părților are valoarea unui înscris sub semnătură privată şi nu trebuie să conțină prevederi care aduc atingere legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Mediatorul este dator să verifice îndeplinirea acestor condiții, dispozițiile art. 59 fiind aplicabile în mod corespunzător.

(3) Înțelegerea părților poate fi afectată de termene şi condiții.

Art.63. – Înțelegerea părților poate fi supusă verificării de legalitate sau, după caz, încuviințării ori autorizării notarului sau altei autorități care ar fi fost competentă potrivit legii să soluționeze conflictul sau să ia act de înțelegerea părților în lipsa medierii.

Art.64. - (1) În orice fază a procedurii de mediere, oricare dintre părțile aflate în conflict are dreptul de a denunța unilateral contractul de mediere, încunoştințând, în scris, cealaltă parte şi pe mediator.

(2) Mediatorul ia act de denunțarea unilaterală a contractului de mediere şi, în cel mult 24 de ore de la data primirii încunoştințării, întocmeşte un proces verbal de închidere a procedurii de mediere.

(3) Dacă una dintre părțile aflate în conflict nu se mai prezintă la mediere, fără a denunța contractul de mediere în condițiile alin.(1), mediatorul este obligat să facă toate demersurile necesare pentru a stabili

intenția reală a părții respective și, după caz, va continua sau va închide procedura medierii.

Secțiunea a 5-a
Medierea în cazul unui litigiu pe rolul instanțelor de judecată

Art.65.– (1) În cazul în care conflictul a fost dedus judecății, soluționarea acestuia prin mediere poate avea loc, din inițiativa părților ori la recomandarea instanței, acceptată de părți, cu privire la drepturi asupra cărora părțile pot dispune potrivit legii. Medierea poate avea ca obiect soluționarea în tot sau în parte a litigiului.

(2) La închiderea procedurii de mediere, mediatorul este obligat, în toate cazurile, să informeze în scris instanța de judecată dacă părțile au ajuns sau nu la o înțelegere în urma procesului de mediere.

Art.66 – (1) Pentru desfăşurarea procedurii de mediere, judecarea cauzelor civile de către instanțele judecătoreşti sau arbitrale va fi suspendată la cererea părților, în condițiile prevăzute de art. 242 alin. (1) pct.1 din Codul de procedură civilă.

(2) Cursul perimării este suspendat pe durata desfăşurării procedurii de mediere, dar nu mai mult de 3 luni de la data semnării contractului de mediere.

(3) Cererea de repunere pe rol este scutită de taxa judiciară de timbru.

Art.67. – (1) În toate cazurile în care conflictul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, o hotărâre potrivit dispozițiilor art. 271 Cod procedură civilă.

(2) O dată cu pronunțarea hotărârii, instanța va dispune, la cererea părții interesate, restituirea taxei judiciare de timbru plătite pentru învestirea acesteia.

Capitolul VI
Dispoziții speciale privind medierea unor conflicte

Secțiunea 1
Dispoziții speciale privind conflictele de familie

Art. 68. – (1) Pot fi rezolvate prin mediere neînțelegerile dintre soți privind continuarea căsătoriei, exercițiul drepturilor părinteşti, stabilirea

domiciliului copiilor, contribuția părinților la întreținerea copiilor, precum şi orice alte neînțelegeri care apar în raporturile dintre soți.

(2)Înțelegerea soților cu privire la desfacerea căsătoriei şi la rezolvarea aspectelor accesorii divorțului se depune de către părți la instanța competentă să pronunțe divorțul.

Art.69. – Mediatorul va veghea ca rezultatul medierii să nu contravină interesului superior al copilului, va încuraja părinții să se concentreze în primul rând asupra nevoilor copilului iar asumarea responsabilității părinteşti, separația în fapt sau divorțul să nu impieteze asupra creşterii şi dezvoltării acestuia.

Art.70. – (1) Înainte de încheierea contractului de mediere sau, după caz, pe parcursul procedurii, mediatorul va depune toate diligențele pentru a verifica dacă între părți există o relație abuzivă ori violentă, iar efectele unei astfel de situații sunt de natură să influențeze medierea şi va decide, dacă, în asemenea circumstanțe,soluționarea prin mediere este potrivită. Dispozițiile art. 58 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Dacă în cursul medierii, mediatorul ia cunoştință de existența unor fapte ce pun în pericol creşterea sau dezvoltarea normală a copilului sau prejudiciază grav interesul superior al copilului, este obligat să sesizeze autoritatea judiciară competentă.

Secțiunea a 2-a
Dispoziții speciale privind medierea conflictelor dintre consumatori şi agenții economici

Art.71. - Prevederile prezentei legi sunt aplicabile şi conflictelor din domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori şi agenții economici, precum şi în alte situații prevăzute de lege.

Art.72. – Procedura medierii poate fi declanşată, potrivit art. 71, numai după ce consumatorul a încercat, în prealabil, soluționarea conflictului în mod direct cu agentul economic.

Art. 73. - Dacă acordul încheiat în urma medierii nu cuprinde un termen expres de executare a obligației convenite, acesta devine titlu executoriu, la expirarea unui termen de 15 zile de la data încheierii sale.

Capitolul VII
Dispoziții finale şi tranzitorii

Art.74. – (1) Avocații şi notarii publici care au dobândit calitatea de mediator potrivit prezentei legi pot desfăşura activitatea de mediere în cadrul formelor de exercitare a profesiei lor.

(2) Consiliul Uniunii Avocaților din România şi după caz, Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici vor hotărî cu privire la modalitățile în care avocații şi după caz, notarii publici în funcție pot stabili denumirea cabinetului avocațial, respectiv a biroului notarial, astfel încât să exprime competența acestora de a desfăşura activitatea de mediere.

Art.75. – (1) Persoanele care au urmat cursuri de pregătire a mediatorilor în țară sau în străinătate, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, pot solicita atestarea calității de mediator, în condițiile stabilite de Consiliul de mediere.

(2) Instituțiile şi celelalte persoane juridice care, la data intrării în vigoare a prezentei legi au în derulare cursuri de pregătire şi perfecționare a mediatorilor le pot finaliza în conformitate cu reglementările în vigoare la momentul începerii cursurilor.

(3) Acordarea avizului prevăzut la art.9 de către Consiliul de mediere devine aplicabilă de la data funcționării acestuia.

Art.76. – (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi se înființează Consiliul de mediere şi va fi elaborat Regulamentul privind desfăşurarea atestării şi reatestării mediatorilor.

(2) În termen de o lună de la data aprobării regulamentului prevăzut la alin. (1), se organizează atestarea persoanelor care desfăşoară activitatea de mediere.

(3) Dispozițiile prezentei legi privind medierea conflictelor devin aplicabile în termen de o lună de la data întocmirii tabloului mediatorilor.